

Acelemiz Var

Nureddin Yıldız'ın Bolu-Aladağ'da yaptığı dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Çok iyi ve derin olarak bildiğimiz, Kur'an'ımızla ilgili bir gerçeği hatırlatarak sözlerimize başlayalım. Biz Kur'an'a iman ettiğimizi söylerken her ne kadar dikkatimizden kaçıyor ya da topluca söyleyip geçiştiriyor olsak da şunu ifade ediyoruz:

- 1- Fatiha suresinin ilk ayetinden son suresinin son harfine kadar herhangi bir kelimesi-harfi eksik olmadan iman ediyoruz.
- 2- Kur'an'ımızın ayetleri içinde imanımız ve bizi bağlayıcılığı açısından ton farkı yoktur. Fatiha suresi kıpkırmızı, Bakara suresi biraz kırmızı, Ali İmran suresi gri veya ayetler içinde 100.'sü kıpkırmızı ve 109.'cu ayet gridir diyemeyiz.

Kur'an'ın bütün sureleri-ayetleri bize bakan yönüyle aynı ton ve renktedir. Bir ayeti herhangi bir şekilde çok önemli, bir başkasını önemli ve bir başkasını biraz önemli diye sınıflandıramayız. Bunu dediğimiz zaman elimizdeki kitabımız iman ettiğimiz kitap olmaktan çıkıp içinden beğenerek aldığımız Tevrat'a döner. İsrailoğulları ve Hıristiyanlar'ın yaptığı budur. Bu ümmet bunu yapmayacaktır, Allah'ın izniyle.

- 3- Binlerce ayet içerisinden Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in aile hayatı ve şahsına hitap eden birkaçı hariç, Kur'an'ın hiçbir ayeti amel olarak 'bize dün lazımdı, bugün değil' değildir. Kur'an'ımızın evrensel ve ebedî olması bütünü için geçerli olduğu gibi her ayeti için de geçerlidir.

Yusuf aleyhisselamın kuyudaki ağlayışını anlatan ayet de olsa, Yusuf aleyhisselamla beraber kuyuda kalmış değildir o ayet. Bize verilmiş Kur'an'ın içinde bir ayet olduğuna göre o bizimle ilgilidir. Yusuf'u da Yunus'u da İbrahim'i de -aleyhimusselam- anlatsa o bizimle ilgilidir. Eğer müminler, mesela, Yusuf aleyhisselamın kuyuya atılışını ve oradaki ağlayışını anlatan ayeti, Yakub'un oğlu Yusuf'un kuyudaki macerası olarak anlıyorlarsa, Kur'an-ı Azimuşşan onu anlamayanların elinde demektir.

Her harfi ibadet olan bir kitabın 60/1'i roman olur mu hiç? Yusuf suresi hemen hemen yarım cüz kadardır ve Kur'an otuz cüzdür. Eğer Kur'an'ın 60/1'i Müslümanlar için bugün gerekli olmayan bir bölümü anlatıyorsa insanların bundan daha 'ihtiyaç olmayan' konularını da çıkardığımızda Kur'an elimizde birkaç formalık bir kitap hâline gelir. Bu, Kur'an'ın geleceğinin Müslümanlar'ın eliyle tahrif edilmesidir.

Bu sebeptendir ki bugün, yarın ve kıyamet sabahına kadar Kur'an'ımızın herhangi bir kelimesi ve bütün ayetler, her müminin zihninin formülü durumundadır –mümince bir hayat yaşanacaksa. Biz böyle iman ettiğimiz ve bu yönde gayret ettiğimiz hâlde mesela Nemrut'un İbrahim aleyhisselam ile konuşmasındaki cümlelerden birini hâlâ çözememişsek bu, Kur'an'ın geleceğe dair yatırımlarının devam ettiğini gösterir. Zira bugün biz çözememişizdir, yarın gelecek nesil çözecektir.

Misal olarak, İbrahim aleyhisselamın ateşe atılması bundan binlerce yıl önce meydana gelmiş bir olaydan ibaret değildir. Allah'a iman edenler ve etmeyenlerin ilk insandan sonuncuya kadar yaşadıkları ve yaşamaları muhtemel karşılaşma seanslarından biridir bu. O gün Nemrut bu seansı büyük bir ateş şeklinde hazırladı, gün gelir, İbrahim yürekli insanlar yenilenirse lazer ışıkları altında yapılır aynısı. Ya da internet dalgaları altında.

Öz yine, Allah'ın o Nemrut'a karşı İbrahim'i gönderip ateşin içinden çıkarması hadisesidir.

Kur'an'ımıza bu perspektiften bakamayanlar İbrahim aleyhisselamın biricik yavrusunu her kurban

bayramında cami kürsülerinde kurban eder dururlar... Kendilerinin internet dalgaları altında çoktandır kesilip kanlarının heder olduğunu, çocuklarının helakini anlayamazlar. Çünkü onlar hâlâ İsmail'in Mina'da niye kurban edilmek istendiğini anlayamadıkları bir Kur'an okumuşlardır.

- 4- Kur'an'ımızın bu geniş perspektifi ve büyük yelpazesi içinde benim-sizin gibi sıradan Müslümanlar'ın bir şeyler anlayacağım diye bulanık zihnini-aklını ölçü kabul edip kafasına göre bir şeyler çıkarması kesinlikle kabul edilemez.

Kur'an'dan illa bir şeyler anlayacağız diye 'bize göre' bir şeyler anlamak, kabul edilebilecek bir şey değildir. Bize göre değil, Allah'a ve Peygamberi'ne, onun ashabına göre anlamalıyız. İbni Abbas'tan bir nakil varsa önemlidir. Bizim gibi birinden anlaşılan şey çok önemli değildir.

Farklı bir zaviyeden beşinci tespitimizi yapmalıyız.

- 5- Rabbimiz Kur'an'ımızda, mesela seksen yıl yaşayacağımız Müslümanca bir hayat için namazdan, oruçtan, zekâttan, hacdan, evlilikten, nikâhtan, talaktan... Kur'an'ımızdaki Müslümanca bir hayat için gerekli olan onlarca ibadetten -ki Kur'an o ibadetleri kökleştirmek için gelmiş bir kitaptır- hepsinin toplamı hacim olarak -varsayalım- yüz ayet tutuyorsa, adı zikredilen yirmi beş peygambere ait kıssalar ve anlatımların toplamı bu ibadetlerin on katıdır.

Ve ne kadar peygamber kıssası anlatılıyorsa bunun %60'ı Musa aleyhisselama aittir. Musa aleyhisselam ve kavmi ile ilgili ayetler namazdan, oruçtan, meleklerle imandan... bahseden ayetlerden daha fazladır. O kadar ki bazı cahiller ve bir şeyi bildiğini zanneden her şeyden habersizler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin bazı emir ve yasaklarının İsrailiyat (Müslümanlar'a İsrailoğulları'ndan taşınmış bilgiler) kökenli olduğunu söylerler. Bunu da Kur'an'ın Musa aleyhisselamdan söz eden ayetlerle dolu olması ile belgelendirirler.

Onların bu takıntısını onlar ve Allah ile baş başa bırakalım, ne yaparlarsa yapsınlar. Biz meselemize dönelim.

Okuduğumuz Kur'an'ın içinde Resûlullah, ehl-i beyt, ashab-ı kiram ve ilk nesil Müslümanlarına ait ayetlerin toplamının belki on katı kadar ayet Musa aleyhisselam ile ilgilidir. Öyleyse Musa aleyhisselamı tanımak, Allah'ın muradını anlamaktır. Yahudi'yi bilmek de şeytanı anlamaktır.

Kur'an'ımız namazı, orucu, meleklerle-ahirete-kadere imanı tesis etmek için gelmiş bir kitap olduğu hâlde neden bize namazı nasıl kılacağımızla ilgili bir bölüm açmamıştır da Musa aleyhisselamın doğumunu, kundaklanmasını, büyütülmesini anlatan Kasas suresini açmıştır? Neden İsa aleyhisselamın doğumunu anlatan -üstelik annesinin adını taşıyan (Meryem)- sure vardır? Üstelik bu sureler neden şifreli cümlelerle (huruf-u mukatta) başlamıştır? Neden namazın, orucun, zekâtın suresi yoktur da Musa aleyhisselamın annesinin acılarını anlatan bir sure vardır? Neden?

Çünkü Kur'an, pratik üzerinden kulluk öğrenmemizi istiyor. Felsefe ve kural üzerinden değil pratik üzerinden Allah'a gitmemizi istiyor. Bir önceki kuşağın macerasını bilmek kadar pratik bir şey de olamaz. Musa aleyhisselam, Âdem aleyhisselamın çocukları arasında Allah ile bağlantısı en güçlü beş isimden biridir ve hiçbir peygambere nasip olmayan, kelimullah (Allah'ın sözlerini direkt işitmiş) olmak sadece ona nasip edilmiştir.

وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا.

“Allah onunla konuştu.” (Nisa suresi, 164. ayet)

Musa aleyhisselamın kavmi kadar da dik kafalı, nankörlük kanına karışmış bir kavim olmamıştır. Nemrut'a bile adeta rahmet okutmuşlardır.

Bu sebeptendir ki Müslümanlar'ın Kur'an'ı pratik şekilde bugünün kitabı olarak anlayabilmelerinin en temel şartı Musa aleyhisselamı, İbrahim aleyhisselamı, Yusuf aleyhisselamı anlamalarıdır. Bu kıssaları da çocuklarımıza 'hikâye' diye anlatmayıp büyüyecek adam kıssası olarak anlattığımız zaman Kur'an nesli yetiştirebiliriz. Yusuf aleyhisselam çocuk hikâyesi olarak kaldığı sürece ümmet ilerleyemeyecektir. Çünkü o ümmet yetiştirmenin temel malzemesiyken, Müslümanlar "çok ağladı babası, gözleri kör oldu..." seviyesine indirerek oylanmaktadır.

Fil hadisesi çocuk hikâyesi olarak anıldığı sürece filler bizi perişan edecektir. Serçelerin bile fil devirdiği bir dünyayı anlatırsak çocuklarımıza, biiznillah hiçbir fil-tank bizi ezemeyecektir. Ümmet olarak bunun eksikliğini uzun zamandır ödüyoruz. Hoca efendiler, Yusuf aleyhisselam kıssasını bir senelik dersler hâlinde işleyebildikleri gün bizi şeytan kuyuya atamayacaktır. Aile eğitiminden insan psikolojisine, siyasete ve toplum mekanizmalarına kadar pek çok konuyu ümmetin önüne koyan Yusuf suresi, evlatlar arasındaki hasetten dolayı bir babanın ağlayıp sızlamasına dönüştürüldü ise İsmail'in kurban edilmesine de Yusuf'un kuyuya düşmesine de yazık olmuş demektir.

Hoca efendiler Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan vaizlik sertifikası alacakları zaman, Yunus aleyhisselam üzerinden test edilmelidirler. Yunus aleyhisselam, insanın Allah'a davette çıldırarak kadar olduğu hâlde neler yapması gerektiğinin dersidir. Yalnızca 'bunalmış bir peygamber' değil, Allah'a davette bunalacak davetçilerin örneğidir aynı zamanda.

Zor şartların bile Allah ile irtibatı kesmemesi gerektiği Yunus'tan anlaşıldığı gün, biz Kur'an'ı anladık demektir. Yoksa o Lazikiye'ye mi İskenderun sahiline mi vurdu... gibi konularla uğraştığımız sürece balığın karnından çıkmaya niyetli değiliz demektir.

Kur'an'ımızda geçen bütün peygamberler, bizim peygamberimizdir. Her gece yatmadan önce tekrarladığımız ayetler arasında *لا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ* (Peygamberler arasında ayırım yapmıyoruz) diyoruz. Çünkü Rabbimizin kitabında Musa aleyhisselamın bir sözü geçtiğinde o söze de iman ediyoruz. Yunus aleyhisselamın duasını duamız kabul ediyoruz. Yakub'un ağlamaktan gözünün kör olması benim de kaderim olabilir diye iman ediyorum.

Kur'an'a imanımız budur ve böyle olmadığı sürece Kur'an'ı çocuklarımıza ezberletiriz ve bundan ilerisine geçemeyiz. Ya da dirilerin beynine girmesi gereken kitabımızı mezarlıklarda ölümlere terk ederiz ki bu, Kur'an'ımıza hakarettir. Ölünün de Kur'an'dan nasibi vardır elbette, ümmetimizin müçtehitleri öyle diyorlar ve biz de öyle inanıyoruz, ancak 'sadece ölümlere okuyun' da kimse dememiştir.

Yukarıdaki 5 maddeden bir bölüm açmalıyız; Musa aleyhisselama dair bir bölüm.

Hafızamdan hızlı bir taramayla zannediyorum ki Kur'an'da 100-150 defa 'Musa' ismi geçiyor. Buna bağlı olarak sormalıyız: 'Muhammed' ismi kaç defa geçiyor?

Bu tespit/soru, Musa aleyhisselamın Muhammed aleyhisselamdan daha değerli olduğu anlamına gelmiyor. Ama Muhammed'i anlamak için Musa'yı anlamak gerektiği anlamına geliyor. Kur'an'ın bizi pratik üzerinden yetiştirmeyi istemesi, önceki Musa'yı anlayanların şimdiki nübüvvet davasını anlamaları anlamına gelmektedir. Musa aleyhisselamın kayınpederinin emrinde on sene çobanlık etmesine dair ayetleri önceden anlamayanlar, Resûlullah aleyhisselamın birçok kadınla evlilikte bulunmuş olmasına takılır kalırlar –zira onlar önceki olayları anlamamışlardı.

Musa aleyhisselamın -üstelik lanetli- kavminin (bize göre çok lüzumsuz sayılabilecek) ayrıntılı bilgileri dahi zikrediliyor. Kur'an-ı Kerim'in en uzun suresi olan Bakara, adını İsrailoğulları'nın kestiği inekten almaktadır. Musa aleyhisselam bir cinayet dosyasını çözmeleri için inek kesmeleri gerektiğini söyledi onlara ve bu Kur'an'ın gündemi oldu. Resûlullah aleyhisselam ise vefat senesine kadar 63 kurban kesmiştir ancak onlar Kur'an'da yoktur.

Musa aleyhisselamın doğumu uzun uzun anlatılır. Firavunun onu öldürmek için teşebbüs edeceği, annesinin Musa'yı sandığa koyduğu, sandığı Nil nehrine bıraktığı, sandığın firavunun sarayında durduğu... Musa aleyhisselamın gençken öldürdüğü bir Mısırlı yüzünden şehirden kaçmak zorunda kalması, Medyen şehrine gitmesi, Şuayb aleyhisselamı bulması, ondan önce Şuayb'ın iki kızının çeşmede su sırası beklemesi, Musa'nın o iki kıza yanaşıp niye su doldurmadıklarını sorması, onların da erkeklerden hicap duyduklarını söylemeleri, Musa'nın onların kaplarını alıp doldurması... Kızlar eve döndüklerinde Şuayb'ın niye kızlarının çabuk döndüklerini merak etmesi, kızların bir delikanlının onların yerine kaplarını doldurduğunu yoksa çok sıra bekleyeceklerini, kızlardan birinin böylesi ahlaklı bir gence ilgi göstermesini babasına tavsiye etmesi... bunları Kur'an'dan öğreniyoruz.

Bir peygamberin evlilik başlangıcını, insanlığın dört bin sene önceki kadınlarının ahlak karakterini tarif ediyor Kur'an. Biz bunu Musa aleyhisselamın aşkı zannediyoruz. Otobanda 180'le araç süren kadın var, bir de çeşme başında erkekler var diye suya yanaşmayan kadın var. Ve o kadını Allah, en büyük beş insandan birinin hanımı olmaya aday bulmuştur, ahlakından dolayı.

Kur'an ders kitabıdır, kurban bayramlarında 'İsmail hikâyesi' anlatılan kitap değildir.

Daha sonraları Musa aleyhisselamın ağabeyi Harun aleyhisselam ile Mısır'a gelmeleri, firavunu imana davet etmeleri, firavunun onlarla alay etmesi, kurduğu adi cümleler... bunları bize sayfalar dolusu anlatıyor kitabımız. Bir medya mensubunun ağzı bozulursa neler konuşur, bunu anlayalım diye. Zira Kur'an, firavunun etrafındakileri 'mele' diye bir kelimeyle anlatıyor. Mele, bugünkü medya-kamuoyudur.

Biz o kelimeyi ve anlatmak istediğini "o zaman firavunun yanındakilerdi..." diye birkaç cümleyle daraltırsak bugünün olaylarını anlayamayız.

Musa aleyhisselam ile ilgili kıssaları bir araya getirsek bunları anlatmak için birkaç saat gerekir. O kadar artırmayacağız. Musa aleyhisselamın hayatını özetleyeceğiz ve bugün için şifre açıcı olarak kullanacağımız ayeti anlamaya çalışacağız. Bildiğimiz hadiseleri özetleyelim:

Musa aleyhisselamın Mısır'da giriştiği mücadele nihayetinde Asiye'nin iman etmesiyle birlikte firavun kudurdu ve Musa aleyhisselam kaçmak zorunda kaldı. Müminlerle beraber Kızıldeniz'e geldi, deniz yol oldu ve karşıya geçtiler. Firavun ise denizde boğuldu.

Bunların hepsi, Musa aleyhisselamın kavmi İsrailoğulları'nın gözü önünde gerçekleşti.

Musa aleyhisselam (bugün Mısır ile Filistin arasındaki Refah sınır kapısı) Sina denen çöl üzerindeydi.

Her ne kadar Musa aleyhisselam firavundan kurtulup denizin karşısına geçebilmişse de buradan sonraki hayatının zorluğu firavunu aratmamıştır. Kavmi Musa aleyhisselamı çok bunaltmıştır. Bunun farklı örneklerini defaatle dinlemiştiz; Allah önlerine pişmiş bildircin ve helva göndermiş ve beğenmeyip pırasa istemişler, bakla talep etmişler... Susadıklarında Musa aleyhisselam esasını yere vurup on iki kabile için on iki pınar çıkarmış, bunu gözleriyle görüp yine de nankörlük etmişlerdir... Yahudi tıynet-i –ama insan pratiği.

Bu arada Tur-ı Sina denilen dağ Musa aleyhisselamın Tevrat'ı aldığı yer oldu. Sadece Tevrat'a mahsus olmak üzere, cennetten malzemeler üzerine yazılmış yedi evrak ile bu teslim gerçekleşti. Bunun teferruatını bilemiyorsak da Kur'an-ı Kerim'de geçen elvâh (الْوَأح) kelimesinden bu kadarını anlıyoruz. Musa aleyhisselam bu levhaları teslim alıp dağdan geri geldiğinde, şımarık İsrailoğulları'nın, onların başına bıraktığı kardeşi Harun aleyhisselamın emrindeki kavminin bir buzağıya taptığını gördü. Samiri adında icatçı biri, burnu ve arkasından deliği olan bir buzağı heykeli yapmış ve bunun yeni ilahları olduğunu söylemiş, böylece hepsi ona tapmaya başlamıştı.

Musa aleyhisselam Tur dağından getirdiği levhalarla bu manzarayı görünce elindekileri fırlatıp attı. Levhalar kırıldı. Kur'an-ı Kerim, Musa'nın Harun'u sakalından tutup hesap sorduğunu söylüyor. Deyim yerindeyse Musa aleyhisselam cinnet geçirdi.

Buna biz şimdi gülebiliriz. Ama cuma hutbesi okunurken cep telefonuyla oynayanlar başka neye benziyorlar, merak ediyor muyuz? Samirilik her toplumun içinde olan bir örnektir. Adı değişir ama Samirilik hep vardır. Ne yazık ki insanoğlu yürüdüğü yolda tümsek bulunduğunu, ayağı kırılmadan önce anlayamıyor.

Neticede Musa aleyhisselam, Allah Teâlâ ile buluşmayı istedi. "Rabbim, ben seninle konuşuyorum. Kavmim de duysun sesini ki imanları tazelensin" dedi. Allah Teâlâ da ona yetmiş kişi seçmesini, otuz gün oruç tutmalarını ve Tur dağına gelmelerini buyurdu. Otuz günün ardından on gün daha oruç tutmaları için emir geldi. Toplamda yetmiş 'seçkin' kişi kırk gün oruç tuttu. Bu bir salon dolusu seçilmiş adam şöyle dediler: "Musa, biz açıkça görmek istiyoruz Allah'ı, yoksa inanmayız."

Kur'an'dan öğreniyoruz ki öyle der demez müthiş bir çarpılmaya yakalandılar. Hemen tövbe ettiler. Allah bunun üzerine onları mağfired buyurdu zira yanlarında Musa aleyhisselam vardı.

Yani o hâlde bile 'sesini duyarız ama biz açıkça göreceğiz ha, yoksa sesle olmaz bu iş' diyorlardı. Allah Teâlâ onlara Mescid-i Aksa'yı göstererek oraya gitmelerini ve yerleşmelerini buyurdu ancak gitmediler, "savaşacak hâlimiz yok, sen ve Allah savaşın, biz sizi burada bekleriz" dediler. Maide suresinde böyle tarif ediliyor.

Taha suresinin 83-84. ayetlerinde bir ayrıntı var. Esasen yukarıdaki olay başka surede (Araf) anlatılıyor ama bahsedeceğimiz ayrıntı Taha suresinde geçiyor: Yetmiş 'seçkin' kişi Musa aleyhisselam ile birlikte Tur dağına gidiyorlar, orada Allah Teâlâ'nın sesini duyacaklar ve böylece Musa aleyhisselam, Tevrat'ı kendiliğinden getirmediğini ispat etmiş olacak. Sahne bu.

Bu noktayı bilemiyoruz ama öyle olacak ki Musa aleyhisselam, grubun birkaç adım önünde yürüyor. Hep birlikte yürüyorlar. Musa aleyhisselam grupla arasındaki mesafeyi açmış ancak farkında değil, hızlı yürüyor.

83. ayette Rabbimiz, وَمَا أَغْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى "Musa, niye acele ediyorsun?" buyuruyor.

Musa aleyhisselam 84. ayette cevap vermiş: قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَيَّ أَنْتَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى "Onlar peşimden geliyorlar, ben ise seni daha çok memnun etmek derdindeyim, bunun için koşuyorum."

Bu ayet gösteriyor ki Müslümanlar'ın vakıf görevlisi, cami imamı, yazarı-çizeri, hocası, edebiyatçısı... heyecan taşıdığını iddia eden her kimi varsa toplum düzeyinde kalamaz; yoksa Allah'ın rızasını yakalayamazlar. Herkes gibi namaz kılarak, herkes gibi sadaka vererek, herkes gibi haberlere uf puf ederek yol alamazlar. İnsanların önünde duranlar, yerinden fırlayacak kalp sahibi olmak zorundadırlar.

O yetmiş bir kişi Allah'ın sözünü kendi kulaklarıyla duymak için Tur dağına gidiyorlardı. Seçilmiş ve kırk gün oruç tutmuş yetmiş kişiydiler. Ama önder olmak başka bir şeydir. Camiye gidip gelen Müslüman olmak başka şey, namaz kıldıran imam olmak başka bir şeydir. Kur'an'ı bütün Müslümanlar okumak zorundadır, Kur'an öğretenin kalbi ise kriz geçirecek kadar hassas olmalıdır. Sıradan insanlar Musa'ya kopya olamazlar.

Allah'a davet edenler bu heyecanı yaşamak zorundadırlar. Bugünlerde ağır sağlık sorunlarıyla dertli olan, Allah dostu bir zatın doktoru ile görüşmüştüm. "Şu an yetmiş beş yaşında ama bedeni yüz elli yaşındaymış gibi yorgun" demişti. Yüzbinlerce gencin derdiyle hemhâl olarak geçirdiği ömründen başka bir uğraşı yoktu hâlbuki.

Kur'an-ı Kerim pratik bir kitap olduğu içindir ki bize, "Musa'yı anlayın ve vakıf görevinizde gençlerle nasıl uğraşmanız gerektiğini görün" demek istemiştir.

Müslümanlar'ın vakıfçı, ümmet derdiyle yaşayan 'önder nesil' ve nefsinin düşünüp cennete girmekten başka derdi olmayan kimseler olarak ikiye ayrılmaları mümkündür. Bir horozun yüz tavuğa yetmesi gibidir bu. İncir ağacı da böyledir, erkek incir ağacı doğru dürüst meyve vermez ama verdiği tohum diğerlerinin meyvesini sağlar.

Bir mümin vardır ki bütün dünya müminleri onun bağrında aşılınmış gibidir. Onun kalbi sadece Suriye'deki çocukların bombalarla öldürülmesiyle depreşmez. Spikerlerin ve internet dalgalarının imha ettiği nesiller de onu uykusuz bırakır. Çünkü o, "seni daha çok memnun etmek derdindeyim, bunun için koşuyorum" kalitesinde bir Müslüman'dır.

On sekiz yaşında, hafızlığını bitirmiş yüz seksen kızı getirelim ve bakalım, kaçının kalbinden 'gelinlik- duvak-düğün' kelimeleri çıkacak; kaçından da Allah'ın bu asırdaki Meryem'i olma sevdasını okuyabileceğiz. Bin hafız bulmak kolay –ki bu Kur'an'ın bir mucizesidir. İçinden kaç Allah'a, bu kitabın bir sonraki nesle taşınması işini yüklenmek için söz vermiştir?

Allah Teâlâ neyi-niçin söylediğini kendi bilir, Peygamberi aleyhissalatu vesselam bir izahat yaparsa aynıyla öyle düşünürüz. Ama ben zavallı bir kul haddiyle zannederek derim ki, şu "seni daha çok memnun etmek derdindeyim, bunun için koşuyorum" cümlesi Musa aleyhisselamin genel karakterini yansıtmaktadır. Mısırlı adamı da bu sebepten öldürmüş, o iki kızın yerine suyu doldurmadaki yardımseverlik de bundan kaynaklanmıştır.

Bu ayet-i kerime, dilerim ki bir dönüşüm vesilemiz olsun. Hantallığımızı, beceriksizliğimizi, kabiliyetsizliğimizi, nefislerimizin esiri olmayı, şöhret peşinde dolaşmayı, diplomayı ilah edinmeyi, memurluğu cennet hayatı zannetmeyi silkinip atacağımız hareketimizin bidayeti olmasını Rabbimizden niyaz ederiz.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.